

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Terezy Matuškové, v právní věci

žalobce: D. H. T., narozený X
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Lafek
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce ze dne 4. 11. 2024
o vydání zaměstnanecké karty vedené žalovaným pod č. j. OAM-69145/ZM-2024,

takto:

- I. Žalovaný je povinen do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 4. 11. 2024 o vydání zaměstnanecké karty vedené žalovaným pod č. j. OAM-69145/ZM-2024.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 17 210 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně JUDr. Bc. Marcely Lafek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Soud se v této věci zabýval otázkou nečinnosti žalovaného v rámci řízení o žádosti žalobce ze dne 4. 11. 2024 o vydání zaměstnanecké karty.
2. Žalobce podal dne 4. 11. 2024 žádost o vydání zaměstnanecké karty k povolení výkonu povolání na území České republiky. Jelikož žalovaný o žádosti nerozhodl ve lhůtách uvedených v § 169t odst. 6 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů („zákon o pobytu cizinců“), přijala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) na návrh žalobce opatření proti nečinnosti ze dne 10. 7. 2025, č. j. MV-100453-3/SO-2025 (dále jen „opatření proti nečinnosti“), kterým žalovanému přikázala rozhodnout o žádosti žalobce do 60 dnů od výsledku účastníka řízení ve smyslu § 169j zákona o pobytu cizinců. Následně podal žalobce dne 24. 7. 2025 Krajskému soudu v Brně žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobce považuje opatření proti nečinnosti přijaté Komisí za neurčité. Žalobce nemůže jasně určit počátek běhu stanovené lhůty, a tedy ani okamžik jejího uplynutí. Komise učinila lhůtu závislou na úkonu, který má provést nečinný správní orgán. Není ani zřejmý okamžik, kdy žalobce může účinně žádat o soudní ochranu.
4. Lhůta pro vydání rozhodnutí je navíc podle žalobce nepřiměřeně dlouhá. Jednak je na libovůli žalovaného, na který den stanoví termín výsledku, jednak v případě jeho provedení v průběhu srpna 2025 bude náhradní lhůta pro vydání rozhodnutí delší než 90 dní. Přitom již sama 60denní lhůta je příliš dlouhá, neboť odpovídá délce lhůty, kterou má žalovaný ze zákona na vydání rozhodnutí od podání žádosti.
5. Jelikož přijaté opatření proti nečinnosti staví žalobce do právní nejistoty a stanovuje nepřiměřeně dlouhou lhůtu pro vydání rozhodnutí, nevedlo k nápravě závadného stavu. Proto se žalobce domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti ze dne 4. 11. 2024 do 15 dnů ode dne právní moci rozsudku.

III. Vyjádření žalovaného a další podání účastníků řízení

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že ve věci nebyl nečinný a popisuje, jaké úkony a kdy v řízení provedl. K výsledku předvolal žalobce na termín 24. 7. 2025. Žalobce požádal o změnu termínu výsledku, proto jej žalovaný předvolal v novém termínu 26. 8. 2025. Žalovaný navrhuje, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
7. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou. Nesouhlasí se žalovaným, že ve věci nebyl nečinný, neboť zákonem stanovenou lhůtu pro vydání rozhodnutí překročil více než čtyřikrát. Také nadřízený správní orgán přikázal žalovanému vydat ve věci rozhodnutí. Žalovaný neosvětlil, proč prováděl úkony nezbytné k vydání rozhodnutí několikanásobně déle, než stanoví zákon. Žalobce odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2023, č. j. 15 A 31/2023, v němž soud shledal žalovaného nečinným, přestože žaloba byla podána devět dní po vydání opatření proti nečinnosti. Dále odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2022, č. j. 2 Azs 248/2021-34, a ze dne 27. 10. 2022, č. j. 1 Azs 171/2022-54, v nichž soud řešil otázku přiměřenosti lhůty stanovené opatřením proti nečinnosti. Žalobce má za to, že také v nyní posuzovaném případě je soud povinen zabývat se přiměřeností lhůty, kterou Komise stanovila v opatření proti nečinnosti. Jelikož

výslech byl nařízen na 26. 8. 2025, má žalovaný ode dne vydání opatření proti nečinnosti náhradní lhůtu na vydání rozhodnutí v délce minimálně 107 dní (od původně nařízeného termínu výslechu by náhradní lhůta činila 74 dní). Takové opatření proti nečinnosti podle žalobce postrádá smysl.

8. Dne 2. 9. 2025 žalovaný soudu na předchozí výzvu sdělil, že dne 26. 8. 2025 provedl výslech žalobce. Po seznámení žalobce s obsahem spisu ve věci rozhodne.

IV. Posouzení věci

9. Žaloba byla podána v zákonem stanovené lhůtě osobou k tomu oprávněnou [§ 79 odst. 1 a § 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Soud za splnění podmínek pro rozhodnutí ve věci bez nařízení ústního jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) shledal, že žaloba **je důvodná**.
10. Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
11. Podle § 169t odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců žalovaný o žádosti rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve zvláště složitých případech, nebo pokud žalovaný požádal o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky, ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty.
12. Jelikož Komise shledala žalovaného nečinným opatřením proti nečinnosti ze dne 10. 7. 2025, nebude se krajský soud zabývat otázkou, zda byl žalovaný ke dni vydání uvedeného opatření skutečně nečinný. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný, a správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat. Krajský soud tudíž vychází z předpokladu, že žalovaný byl ke dni 10. 7. 2025 nečinný, a bude se dále zabývat otázkou účelnosti přijatého opatření proti nečinnosti – jinými slovy, zda žalobce vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti správního orgánu bezvýsledně.
13. V této souvislosti soud posoudil přiměřenost stanovené lhůty k vydání rozhodnutí o žádosti žalobce s ohledem na způsob určení jejího počátku a její délku (povinnost posoudit v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti otázku přiměřenosti lhůty stanovené opatřením nadřízeného správního orgánu vyplývá z rozsudků Nejvyššího správního soudu odkazovaných žalobcem č. j. 2 Azs 248/2021-34 a č. j. 1 Azs 171/2022-54). Dospěl přitom k závěru, že žalobce vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti bezúčelně, neboť Komise určila lhůtu nejasně a nepřiměřeně dlouhou.
14. Provedení výslechu účastníka řízení je úkonem, který měl žalovaný vykonat v rámci lhůty pro vydání rozhodnutí, jež činí v souladu se zákonem 60 dní od podání žádosti (z tvrzení účastníků řízení ani ze správního spisu nevyplývá, že by se jednalo o případ, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí činí 90 dnů). Pokud proto Komise stanovila lhůtu v délce dalších 60 dnů, a její počátek navíc navázala na provedení výslechu, který měl žalovaný provést v rámci původní zákonné lhůty, je třeba přisvědčit žalobci, že takové opatření proti nečinnosti nemohlo vést k účinné ochraně před nečinností žalovaného, neboť lhůta je nepřiměřeně dlouhá a způsob určení jejího počátku staví žalobce do nejistoty. Komise učinila počátek běhu lhůty závislým na úkonu, který má provést nečinný správní orgán a není jisté, zda a kdy se tak stane. Nelze připustit, aby nadřízený správní orgán odvíjel lhůtu pro vydání

rozhodnutí od provedení úkonu, který měl být učiněn již v rámci zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí (resp. obecně ode dne, který nelze v okamžiku vydání opatření proti nečinnosti přesně určit), tím spíše pak nelze za těchto podmínek stanovit náhradní lhůtu pro vydání rozhodnutí stejně dlouhou jako byla lhůta původní. To navíc za situace, kdy ji správní orgán v okamžiku přijetí opatření proti nečinnosti již několikanásobně překročil (v daném případě žalovaný zákonnou šedesátidenní lhůtu překročil o více než 6 měsíců).

V. Závěr a náklady řízení

15. Soud tedy shledal žalobu důvodnou, a proto žalovanému podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 4. 11. 2024 o vydání zaměstnanecké karty. Vzhledem k tomu, že žalovaný již dne 26. 8. 2025 provedl výslech žalobce a dle vyjádření již kromě seznámení žalobce s obsahem spisu není třeba provádět v řízení před vydáním rozhodnutí další úkony, jakož i s ohledem na dosavadní délku řízení (již 10 měsíců namísto 60 dnů) určil soud lhůtu k vydání rozhodnutí o žádosti žalobce v souladu s žalobním návrhem v délce 15 dní ode dne právní moci tohoto rozsudku, kterou považuje za přiměřenou okolnostem tohoto případu.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému jako neúspěšnému účastníkovi náhrada nákladů nenáleží. Žalobci, který měl ve věci úspěch, soud právo na náhradu nákladů řízení přiznal. Ty tvoří zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem (§ 35 odst. 2 š. ř. s.) dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1. 1. 2025 (dále „advokátní tarif“).
17. Zástupkyně žalobce učinila v této věci tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, sepsí žaloby a podání repliky), za které jí náleží odměna ve výši 4 620 Kč za úkon (§ 7 bodu 5 a § 9 odst. 5 advokátního tarifu). Vedle odměny přísluší zástupkyni též náhrada hotových výdajů v paušální výši 450 Kč za každý z těchto tří úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 17 210 Kč je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupkyně žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. září 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu